

vil meget gerne være med til at fjerne en række af de forhindringer i form af love og bestemmelser, som bevidst eller ubevidst har gjort det sværere at leve i landdistrikterne.

Men det er altså ikke Tilskudsdanmark, vi vil flytte på landet. Landdistrikterne har båret en stor del af selvstændighedskulturen, og det skal vi være stolte af, og det skal den blive ved med. På den måde kan vi skabe en tilværelse i tryk-

hed. Friheden har allerede sat sig nogle spor. Lov om butikstid blev ændret, og det har givet synlige resultater i form af bedre butikstider for landbefolkningen. Vi skal videre ad den vej, og vi så gerne lov om butikstid helt afskaffet.

Vi skal have lige konkurrencevilkår i detailhandelen, ikke noget med, at man direkte eller indirekte støtter den ene butikksform frem for den anden; det er vi imod.

Vi har på internationalt plan set, hvordan det går galt, når store tyske værfter bliver støttet med statspenge på den ene eller den anden måde. Det er ødelæggende for vore tanker om et frit erhvervsliv.

Vi skal gøre noget med hensyn til boliger. I landdistrikterne er der boligproblemer for de ældre, boligproblemer for de unge, boligproblemer for de handicappede og problemer med at finde egnede turistboliger. Det er noget, der også skal med, og vi mener, at midlerne til det skal tages fra byfornyelsesmidlerne, og der skal laves nogle enkle ordninger, som kan overskues, og hvor man ikke skal have en masse dyre bureaukrater til at sidde og udregne, hvad det er, man gerne vil have.

Kreditgivningingen er det sidste punkt, jeg når til i min ordførertale, og dér har vi med glæde noteret, at den skævvridning, der så ud til at være tale om i en periode, hvor nogle ejendomme fik meget dårligere muligheder for kreditgivning end andre – bestemt af, hvor de lå i landet – synes at være stærkt begrænset i dag. Det hilser vi med tilfredshed, og vi vil følge det område nøje. Men kerneordene for et liv i landdistrikterne er naturligvis frihed, ansvar og tryghed.

(Kort bemærkning).

Holger Graversen (S):

Til fru Lene Espersen: Jeg synes, det var en udmærket tale, og vi kan ikke være uenige om ret meget i den.

Jeg er dog nødt til at komme med en bemærkning angående de unges muligheder for transport i forbindelse med uddannelse:

Hvis vi vil beholde såvel børnene som de unge i de små bysamfund, tror jeg også, vi skal forbedre deres transportmuligheder i forbindelse med uddannelse. Men jeg er altså nødt til at gøre opmærksom på, hvem det var, der afskaffede dem i sin tid. Det var faktisk VK-regeringen med hr. Bertel Haarder som undervisningsminister, og nu er det finanslovstof. Men lad os vende tilbage til det; måske kan vi finde ud af et samarbejde dér.

Hr. Niels J. Langkilde vil jeg stille et spørgsmål:

Hvis lukkeloven helt skal afskaffes, hvem har mon så efter De Konservatives mening den største fordel af det? Er det netop ikke de store varehuse? Vil det gavne de små købmænd? Typisk udgøres personalet i de små købmandsforretninger jo blot af købmanden selv og i givet fald hustruen, og det begrænser det jo. De kan jo ikke holde ud til at stå i deres forretning i 24 timer. Men jeg vil godt høre De Konservatives bud på det.

Og endelig det sidste spørgsmål til hr. Langkilde: Hvad har De Konservative gjort for at forhindre udviklingen i retning af mange store lavprisivarehuse til skade for landområderne?

Bent Hindrup Andersen (EL):

Hr. Niels J. Langkilde startede sin ordførertale med at sige, at Det Konservative Folkeparti og hr. Langkilde er kendt for at hylde friheden. Og senere siger hr. Langkilde, at han gerne vil være med til at fjerne de barrierer, der er for, at der kan ske ændringer i landdistrikterne.

Så vil jeg spørge hr. Langkilde, om det er muligt at se på følgende forhold, f.eks. den form for frihed, der ligger i, at et større mejeriselskab som MD Foods kan nedlægge et mindre mejeri og klausulere det med, at der aldrig må være et mejeri dér mere?

Det betyder f.eks., at de initiativer til at etablere små lokale mejerier i de eksisterende mejeribygninger, som økologer i øjeblikket forsøger at tage, ikke er mulige. Jo, de kan gøre det, hvis de er formænd for andelsbestyrelsen – som det er sket i et enkelt tilfælde.

Vil hr. Langkilde være med til at se på sådan nogle forhold, sådan at man får reguleret det. Ud fra et samfundsmæssigt hensyn er det jo urimeligt. Når der i et lokalt område er et initiativ til at etablere en produktion, der er velegnet som følgeindustri for det danske landbrug i forbindelse med dets omstilling til økologisk produktion, vil hr. Langkilde så være med til at se